

на Врачанския окръгъ, живъ паметникъ на миналото. Той живѣе тукъ въ парка. Къщата - музей и мавзолеятъ долу въ града, както и самиятъ паркъ сж уредени подъ ръководството на г-нъ Заимовъ.

Отъ върха на могилата се открива чудесна гледка. Всичкитѣ околни височини, които ограждатъ града, се виждатъ като на дланъ. Единъ старъ руски офицеръ, ветеранъ отъ войната, пазачъ на парка, ни разказа последователно за страшнитѣ боеве около Плѣвенъ и за смѣлитѣ Скобелеви атаки.

Рускитѣ войски, като преминали Дунава при гр. Свищовъ, се спуснали смѣло въ три посоки: едни на изтокъ къмъ Шуменъ, други на югъ къмъ Стара-Планина и трети — на западъ.

Третия отрядъ при гр. Плѣвенъ билъ посрѣщнатъ отъ войската на Османъ-паша. Завързватъ се страшни боеве. Турцитѣ се държали храбро и неотстъпвали отъ добре укрѣпенитѣ мѣста. Тогава руситѣ обсадили града. Османъ-паша билъ ограденъ съ желѣзенъ обръчъ. Цѣли три мѣсеца околнитѣ височини бѣлвали огънь и димъ, хиляди турци и руси намѣрили своята смъртъ по тѣзи спокойни сега височини.

Зимата настѣпвала. Османъ-паша решилъ да скѣса желѣзния обръчъ, да си пробие пътъ и се оттегли къмъ София. На 28 ноемврий 1877 год. той заповѣдалъ тайно войскитѣ му да слѣзатъ отъ укрѣпленията и да се събератъ на западъ отъ града при р. Витъ. Тѣ преминали моста и нападнали рускитѣ укрѣпления съ голѣма сила. Завързалъ се единъ отъ най-лютитѣ боеве. Едни отъ рускитѣ окопи били вече превзети. Но ето че пристигатъ нови руски сили и прогонватъ турцитѣ, които наново нападатъ. И руситѣ продължаватъ да слизатъ отъ околнитѣ височини, Боятъ ставалъ по-лютъ и по-ожесточенъ, гърмежътъ на оръдията се слѣлъ въ адски трѣсъкъ. Земята се покрила съ хиляди турски и руски трупове. Самъ Османъ-паша, яхналъ на своя арабски конь, предвождалъ турцитѣ. Но напразно. Руситѣ не само не отстъпили, но обърнали турцитѣ въ бѣгство. Ала нѣмало кжде да бѣгатъ. Руситѣ ги стегнали като въ